

dette høje Ting af f. Eks. Venstres Talere. Det ærede Medlem Hr. Brorsen udtalte, at hvis man i sin Tid havde fulgt mig med den aktive Handelspolitik, vilde man nu have staaet meget daarligt. Nej, hvis man havde fulgt mig, eller lad mig hellere sige de Ideer, som laa bag alt det, vi drøftede den Gang, havde vi nu haft Tid til at udarbejde en vel gennemtænkt og vel forberedt Dobbelttarif, og vi havde staaet bedre i Forhandlingen med Tyskland, saa vi kunde have opnaaet samme gode Udgangresultat, som f. Eks. Belgien har tilkæmpet sig. Jeg kan ikke forstaa det ærede Medlem Hr. Brorsens Standpunkt, thi med Talemaader alene gaar det ikke overfor Tyskland.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Brorsen vilde forvare sig imod at blive taget til Indtægt for en aktiv Handelspolitik. Jeg har ikke tænkt paa at tage ham til Indtægt for noget andet end for det, han sagde, for dette, at han ønskede en Overvejelse af, hvad der skulde gøres, hvis man ikke kunde naa igennem med bare dette at sige: vi er nu saadan rare Frihandelsmennesker. Jeg vil minde det ærede Medlem Hr. Brorsen om hans Fortid. Han har en Gang fra denne Talerstol brugt Ordet „Repressalier“ overfor Norge, saa det er forstaaeligt, om en jævn Mand, naar han hører dette med Overvejelser, maa komme til det Resultat, at det ikke er noget helt fremmed for det ærede Medlem Hr. Brorsen, at disse Overvejelser kan ende i noget aktivt — i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der intet har at overveje, som ved, hvad han vil, som har fundet de Vises Sten, der er dette: Vi gaar hen og siger til dem: I skal ikke gøre os noget, thi vi er nogle rare Frihandelsmennesker, vi har intet andet at byde, alt lægger for din Fod jeg ned, skønt fattig som du ser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Det Spørgsmaal, som saa længe har været drøftet her i Aften og tidligere under Finanslovbehandlingen, vækker selvfølgelig den største Interesse overalt i Landet, og jeg føler mig derfor ogsaa overbevist om, at den Opfordring, som er rettet allerede for længst til Regeringen fra Land-

brugsraadet om at optage Forhandlinger angaaende de Forhold, som her er omtalt, er fulgt og vil blive fulgt. Men jeg vil ikke haabe, at de Forhandlinger, som optages af Regeringen, vil blive ført i den Aand, som visse Talere ønsker, og som er kommet til Udtryk i visse Forslag om Told paa Hvede, paa Heste, paa Rug, eller i det ærede Medlem Hr. Drachmanns velvillige Anvisning af Satser, som man ikke skulde nævne her, men som kunde interessere Tyskland, saaledes som de skulde, uden at genere England. Jeg haaber, som sagt, ikke, at Forhandlingen maa blive ført i denne Aand, men derimod i den Aand, som kom til Orde da man drøftede dette Spørgsmaal nede i Genève, hvor en fransk Industrimand og Politiker udtalte, at det, som for Øjeblikket er ved at sønderknuse Europa, er den Række af Toldmure, man rejser mod hinanden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det vilde være interessant at faa at vide, hvorledes de ærede Medlemmer af Venstre, som her er Talsmænd for de Landbrugsinteresser, der nu i saa høj Grad er truet af tyske fjendtlige Toldsatser, i Virkeligheden mener, at saadanne fjendtlige Toldtariffer bør bekæmpes. Mener de, at det er muligt at bekæmpe fjendtlige Toldtariffer med Frihandel? Det synes en absurd Tanke. Fjendtlige Toldtariffer kan kun bekæmpes med Modforholdsregler af den ene eller anden Art, Repressalier i en eller anden Form, og det er det, det ærede Medlem Hr. Brorsen saa klart udtrykte i Efteraaret 1921 i sin Finanslovtale, da han berørte Norges Forhold overfor den danske Landbrugsekspor, hvor han udtrykkelig fremhævede, at han kunde godt tænke sig, at Forholdene i de Lande, med hvilke Danmark stod i Handelsforbindelse, blev saadanne, at vi af Hensyn til vore Landbrugsinteresser maatte skride til Repressalier. Det var Ordet, det ærede Medlem Hr. Brorsen brugte den Gang. Det forekommer mig, at naar et lille Land som Danmark paa alle Sider overfor de for vort Samfund afgørende økonomiske Faktorer staar overfor fjendtlige Toldmure, saa skylder de Herrer, der paastaar, at Frihandelsprincipper stadig har samme Gyldighed, samme økonomiske Værdi, som hvis disse afgørende økonomiske Lande var Frihandelslande, Bævis for, at dette Princip i begge Tilfælde har lige Værdi og lige Gyldighed for det danske Samfund; men jeg